

**PRVA DRŽAVNA KONFERENCA O ZAGOVORNIŠTVU IN SAMOPOMOČI LJUDI,
KI POTREBUJEJO POMOČ ZA SAMOSTOJNO ŽIVLJENJE, IN NJIHOVIH DRUŽIN
IZLAKE 6. IN 7. APRILA 1995**

OSEBNO POROČILO

Prvič v življenju sem se udeležila takega seminarja. Saj sploh nisem vedela, kaj je seminar. Po televiziji sem gledala in drugi so mi pripovedovali o njih, a si nisem nikoli mislila, da je vse res, kar pripovedujejo. Tokrat pa sem imela sama priložnost videti in doživeti tak seminar.

Pogovarjali smo se o različnih stvareh, ki nas zanimajo, in kaj bi lahko naredili za nas vse skupaj, kje bi kdo delal, naše želje, kako je v Angliji.

Pa začnimo. Kaj vse smo počeli?

Prvič smo v skupini določili pravila.

Drugič smo se pogovarjali o tem, kakšna naj bi bila skupina za samostojno življenje. Ugotovili smo, da bi morali imeti več stika z drugimi ljudmi po Sloveniji in drugod.

Tretjič smo se pogovarjali, kako bi pomagali Tatjani, ki živi v Domu starejših občanov, da pride nazaj k nam. Andrew Holman nam je povedal, da take stvari pri njih rešujejo prek časopisov, televizije in radia. Upam, da bomo lahko tudi mi dajali take prošnje in s tem kaj dosegli.

Četrtrič smo se pogovarjali o volitvah in o vòilni pravici pri nas in v Angliji.

Peto poglavje je bilo o spolnosti. Pri tej temi smo bili sami. Deset si nas je ogledalo tudi video kaseto. Bila je zelo zanimiva za nas, saj smo izvedeli, kako lahko taki ljudje pridejo do spolnosti in da je tako prav. Čeprav nam starši ne priporočajo, smo na videu videli, da se lahko vse uredi brez problema. V glavnem, spoznali smo, da imamo tudi mi pravico do teh stvari.

Za konec smo zbrali naslove tistih, ki bi si radi dopisovali s Tatjano, in napisali še druge naslove, da si bomo dopisovali.

Zdi se mi, da smo s te konference precej odnesli, najbolj zaradi pravic, za katere se prej nismo zavzemali.

Sama sem dala pobudo, da bi tudi mi hodili na izlete, vsaj enkrat na leto, da bi to podprla tudi država in da bi nas vprašali o naših željah, ne pa da odločajo strokovni delavci.

Damjana Marijon